

[Christmas Møller.]

den, at Partierne ikke kan give Regeringen nogen Besked som Svar paa dens Tale, og vi for vort Vedkommende har da heller ikke det ringeste imod, at vi, saaledes som det er Skik her ved første Behandling af Finansloven, angiver vor egen Stilling og derigennem giver klart Udtryk for, hvor det konservative Parti er at finde i den kommende Tids Forhandlinger.

Det vil da være naturligt og rimeligt, saaledes som Forholdene har formet sig i Danmark gennem den sidste Tid, at indlede med at gøre nogle Bemærkninger om de sønderjyske Forhold, baade om den Mindretalspolitik, der efter vor Opfattelse skal føres, og om de økonomiske Forhold.

Hvad det første Spørgsmaal, Mindretalspolitikken, angaar, vil jeg gerne fremhæve, at medens hidtil alle Partier her i Rigsdagen gennem Aarene, ifølge Forholdenes Natur saa at sige, har kunnet være enige om Mindretalspolitikken, har man i den allersidste Tid, dels fra Socialdemokratiets Side, dels fra flere Medlemmer inden for Partiet Venstre, navnlig presse-mæssigt, med Voldsomhed angrebet et Medlem af mit Parti, det ærede Medlem Hr. A. Svensson, og den sønderjyske Politik — som man kalder det —, han har ført. Det ærede Medlem Hr. A. Svensson kan i alt Fald de første Dage ikke være til Stede her paa Grund af Sygdom, men uanset dette ønsker jeg saa stærkt som muligt at fremhæve, at den Politik, som det ærede Medlem dels her i Tinget og dels i sit Blad „Jydske Tidende“ har ført, er Udtryk for den eneste sønderjyske Politik, den, som ogsaa jeg mener er rigtig: en liberal Linie i Mindretalspolitikken, en Linie, som med Styrke, Klarhed og Fasthed hævder danske nationale Synspunkter, men hvor det samtidig fastholdes, at Synspunktet for Danmark paa Mindretalspolitikken Omraade altid maa være en liberal Linie. Hvad vi for vort Vedkommende krævede og kræver for os selv, er vi ogsaa villige til at yde andre.

Den Tale, som den højtærede Indenrigsminister holdt i Søndags i Tønder, og som antagelig er gengivet efter Ministerens eget Referat i Dagbladet „Politiken“ for Mandag den 9. Oktober, var en Tale, som giver Tilslutning til denne liberale Linie. I denne Tale siger den højtærede Indenrigsminister klart, naturligvis saaledes som en beskeden Benjamin i Ministeriet maa sige det over for et mægtigt samarbejdende Regeringsparti, følgende — jeg beder om Tilladelse til nogle korte Citater —:

„Men vi vil fremdeles regne med det

tyske Mindretals sunde Fornuft og Loyaltet. Vi har her i Danmark med Tilfredshed set, at der i 1926 Syd for Grænsen blev gennemført en frisindet Mindretalsordning for vore Landsmænd dernede, og det er vort Haab, at den tyske Regering vil lade de givne Rettigheder for det danske Mindretal forblive uændrede og saaledes gøre det lettere for os at fastholde den frisindede Mindretalspolitik, der nu en engang stemmer bedst med dansk Aand og Sinderag“.

Og Ministeren fortsætter:

„Ubesindige og uansvarlige Rygter fra visse tyske Kredse angaaende Grænseafgørelsen af 1920 bør vi ikke forveksle med de ansvarlige Røster fra Berlin.... o. s. v.“.

Hvad indeholder den Tale andet end den Politik, som det ærede Medlem Hr. A. Svensson og „Jydske Tidende“ har ført? Jeg konstaterer det med Tilfredshed, men maa samtidig have Lov til at spørge, om det saa ikke var rimeligt, ikke blot at standse de Kampagner, som føres frem her i Tinget af ærede Medlemmer mod min Partifælle og hans Blad, men ogsaa at gøre Afbigt for dem.

Vi ønsker en Mindretalspolitik, som klart og tydeligt viser vor Vilje til at øve Ret og Skel i Sønderjylland, vi tror, det er den eneste Linie, som det danske Folk kan stille sig paa, og dette betyder, idet vi overhovedet ikke viger et Haarsbred fra den Stilling, som altid har været Danmarks, og som fortsat bør være det, og er vor, at vi med alle til Raadighed staaende Midler vil opretholde og værne, hvad vi fik i 1920.

Men i nært Sammenhæng med dette Spørgsmaal staar et andet, nemlig den økonomiske Sanering i Sønderjylland. Der kan ikke være Tvivl om, at det, hvad man end mener om Kriseudviklingen i Danmark, og hvad man end kan blive enig om at gøre paa dette Omraade herhjemme, vil være nødvendigt, at Regeringen hurtigst muligt tager dette Spørgsmaal op. Jeg opfordrer i hvert Fald Regeringen til at tage fat paa Spørgsmaalet hurtigst muligt og ikke blot nøjes med at sende det ærede Medlem Hr. Fisker som Landbokommissionens Formand til Sønderjylland for at forhandle med de paagældende Organisationsledere, men ogsaa udføre positiv Gerning, hvilket er det allervigtigste for at skabe Ro i Landsdelen.

Jeg skal dernæst vende mig til Landets, i egentligste Forstand, indre Forhold og begynde med en Omtale af de økonomiske Forhold, saaledes som de har formet sig gennem det af Finansministeren forelagte